

- Ruś (FB20), 16 IX 2002, rzeka Gorajec, 2 larwy. Nurt umiarkowanie szybki, woda barwy brunatnej, dno piaszczyste, kamienie sporadycznie (wyłącznie przy brzegach). Szerokość rzeki – 3,6 m. Ciek położony na terenie otwartym.
- Huta Szumy (FA58), 16 IX 2003, rzeka Tanew, 1 larwa. Osobnik znaleziony przy brzegu w szuwarze manny mielec – *Glyceria maxima* (HART.) HOLMB. Szerokość rzeki – 4,3 m. Nurt umiarkowanie szybki, woda przezroczysta, dno piaszczyste. Rzeka częściowo ocieniona.
- Józefów Roztoczański (FA49), 17 IX 2003, rzeka Świerż, 2 larwy. Nurt szybki, woda przezroczysta, dno piaszczyste z dużą ilością gałęzi w strefie lenitycznej. Szerokość rzeki – 4 m. Odcinek rzeki położony w lesie.
- Majdan Sopocki (FA59), 14 X 2003, rzeka Sopot, 1 larwa. Osobnik znaleziony przy brzegu w szuwarze manny mielec. Szerokość rzeki – 1 m. Nurt umiarkowanie szybki, woda przezroczysta, dno piaszczyste. Rzeka częściowo ocieniona.

Edyta SERAFIN, Kat. Zool. AR, Lublin

398. Nowe dane o *Euchromius ocella* (HAWORTH, 1811) (*Lepidoptera: Pyralidae*) w Polsce

New records of *Euchromius ocella* (HAWORTH, 1811) (*Lepidoptera: Pyralidae*) in Poland

KEY WORDS: *Lepidoptera, Pyralidae, Euchromius ocella*, faunistics, Poland.

Euchromius ocella (HAWORTH) jest gatunkiem szeroko rozsiadłym w strefie tropikalnej i subtropikalnej, okazjonalnie migrującym do środkowej, jak również północnej Europy. W części północnej kontynentu, notowany był w Anglii, Danii, południowej Szwecji, Finlandii oraz Norwegii. Na obszarze centralnej części Europy znany jest z Rumunii, Węgier, Austrii, Niemiec, Czech, Słowacji i Polski.

W Polsce gatunek ten dotychczas wykazany został z następujących województw: podlaskiego, mazowieckiego, lubuskiego, świętokrzyskiego, lubelskiego, podkarpackiego, oraz przed rokiem 1960 – z województwa dolnośląskiego. Wszystkie odłowione osobniki notowane były we wrześniu oraz październiku.

Poniżej przedstawione zostały dwa nowe stanowiska *Euchromius ocella*, gdzie łowiony był w lipcu, sierpniu i wrześniu:

- woj. kujawsko-pomorskie, rezerwat „Las Piwnicki” ad Toruń (UTM: CD38), 29 VIII 2002 – 1 ex., złapany do samolówki świetlnej, umieszczonej w konarach dębu szypułkowego na wysokości 18 m, przy obecności drugiej samolówki umieszczonej w podszybie na wysokości 1,5 m (fakt ten może wskazywać, iż *E. ocella* w środowiskach leśnych odbywa lot ponad koronami drzew), leg. A. BARANOWSKI.
- woj. mazowieckie, Woźniki (FC28), 31 VII 1997 – 1 ex., 31 VIII 1999 – 1 ex., 7 IX 1999 – 3 ex., 8 IX 1999 – 2 ex., leg. D. WASILUK.

Materiały dowodowe znajdują się w zbiorach autorów.

Artur BARANOWSKI, Inst. Biol. i Ochr. Środ. UMK, Toruń
Dariusz WASILUK, Woźniki
Tomasz BARAN, Kat. Biosystemat. URz, Rzeszów